

<https://nostelevision.gal/claustro-corda-comensal/>

#UniversoGalaxia

Claustro, corda, comensal

Samuel Merino

A voz [guía] que fala nesta especie de crónica do suceso, comparece para abrir unha porta pola que acceder a un recanto da memoria.

A voz [testemuña] que fala nestes versos ofrece un esquema —claustro, corda, comensal— dun desastre colectivo ao que vos convoca desde o pasado.

A voz [poética] que fala neste libro sitúase permanentemente no limiar.

Estar sempre no limiar, estar tanto no limiar que sexamos o limiar mesmo. Para poder pechar a porta. Un comezo onde finaliza algo para que algo empece cando algo conclúe.